

Публиката възторжено ръкопляскаше, тропаше викаше "автора". Потърсихме го, но той своевременно бе взел мерки да се укрие: ~~му~~ не му се много нравеше да се покланя като артист и да раздава самодоволни усмивки.

Но, скромен като човек, Смирненски беше властно разпоредителен като поет. Това пролича още в първото му стихотворение: "Да спрат фабричните комини!" Така властно можеше да говори само човек, който говори не от свое име, който е направил от живота на работническите маси свой живот и, говорейки от свое име, чрез и своето отделно сърце – говори от тяхно име, с тяхното колективно сърце.

За Смирненски важеше легендата за Антей. Неговата сила беше във връзката с работническите маси. В тяхната среда, потънал, незабележим, той се чувствуваше в своята ^{стихия,} ~~среда,~~ както рибата във водата. В това отношение от голямо значение за израстването на Смирненски като поет беше тогавашната улица Пиротска – главна артерия, по която се вливаха и отливаха всекидневно работнически маси към сърцето на града. И не е чудно, че във връзката на Смирненски ~~накаляваха~~ с тая улица могат да се намерят конкретните корени на някои негови стихотворения. Така, като чета стихотворението "Работникът", аз ^{визуално} виждам черния работнически поток, потекъл в сивите часове на утрото към центъра на града, ~~накалява~~ виждам Смирненски да върти пръчица, да ^{подсвирва} ~~подсвирва~~ и да се носи с тоя поток, да лови с поглед и слух, с цялата си трепетно отзивчива душа, бодрия ритъм на тия ранни ~~накалява~~ делнични часове и да слага от разнообразните впечатления чертите на новия, пробудения, самоуверен работник, под чиито "тежки стъпки" ^{рабит} ~~и~~ "изтръпва и намръщен се събужда", ~~гражданин~~ ^{оня} работник, на чието чело "не тиха скръб е начертана", а лъха "буреносна закана". Поетическото дело на Смирненски е дотолкова свързано с тая улица и изобщо с "Юч Бунар", като работнически квартал, щото във висша степен исторично щеше да бъде тая улица да носи неговото име и някъде на нея да стои неговия паметник, обогатен чрез моменти из живота на тая улица.

Смирненски, като Ботев, беше неотделен от страданията и борбите на народа. ~~Издания~~ ^{Дозунг} ~~за~~ дълбоко навлизане в масите, с такава рядка поетичност предаден в стихотворението "Въглекопач", образец на пропагандна поезия, се отнася преди всичко към самия него. Стихотворението е израз на неговата собствена практика да слиза дълбоко в душата на "братята роби", и на неговата твърда вяра, че от тия черни маси ще изгреят пожарите на утрешния спасителен ден. И тъйко "слизането" между тия маси издигна Смирненски до висотата на ярък пролетарски поет.